

TALLINNA POLÜTEHNIIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 10 (1196)

Ilmub 1949. a. aprillist

Reede, 21. märts 1986

Hind 2 kop.

ÜHTSEL ÜLEVABARIIGILISEL POLIITPÄEVAL

12. märtsil teemal «NLKP XXVII KONGRESS — RAHU JA SOTSIAALSE PROGRESSI KONGRESS» kohtus meie instituudi rahvaga NLKP XXVII kongressi delegaat, Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees BRUNO SAUL. Bruno Saul rääkis sellest, kuidas Tallinna Polütehniline Instituut saab kaasa aidata püstitatud ülesande — meie maa sotsiaal-majandusliku arengu kiirendamine — täitmisele.

NLKP 27. KONGRESS

Poliitilise ökonomia kateedri juhataja REIN OTSEPP:

1. NLKP XXVII kongressi OLULISIM SÕNUM minu jaoks:

Meeldis parteikongressi väga asjalik toon. Minu arvates on väga tähtis ka see, et parteikongressil, eriti aga Mihhail Gorbatšovi ettekandes, leidsid positiivse lahenduse peaaegu kõik need olulised probleemid, mis meie majanduspraktikas on tekkinud ja mille lahendamise vajadust on ka meie majandusteadlased korduvalt rõhutanud. Oluliseks pean ka seda, et parteikongressil ei piiratud uute tegevussuundade ja meie majanduse ees seisvate ülesannete arutamise, vaid pandi üldjoontes paika ka nende tööpoolsete grandioossete ülesannete lahendamise eelduseks oleva majandusmehhanismi (eriti materiaalse huvita-

tuse mehhanismi) loomine.

Meie üheks põhiülesandeks on pisava koguse toiduainete tootmine. Lihuvabariikide, oblastite ja teiste majanduspiirkondade huvi põllumajandus- tootmise suurendamise vastu peaks tunduvalt tõstma parteikongressil Keskkomitee poliitilises ettekandes väljaelatud seisukoht, et nüüdsest alates hakkavad nad üliululisesse fondidesse põllumajandussaadusi eraldama ainult kogu viisaastaku jooksul stabiilselt kehtivates kogustes. Kogu seda ületav toodang läheb nende oma turufondidesse. Sama kord kehtib nüüdsest ka majandite suhtes. Kui nad on täitnud oma kokkuvõttesanded, võivad nad ülejäänud toodanguga toimida oma äranägemise järgi.

Selliseid näiteid parteikongressil lahendatud oluliste probleemide kohta võiks veel paljugi tuua.

2. Millised kongressil väljaelatud mõtted leiavad rakendamist minu igapäevatoos?

Sellele küsimusele võib vastata väga lühidalt — kõik, eriti majanduspoliitika kohta käiv materjal. Poliitilise ökonomia (eriti selle sotsialismi osa) õpetamist ja õppimist ma ei oskag ilma religia endale ette kujutada.

KES KUS MIS

MARKSISMI-LENINISMI ÜLIKOOLOS oli 19. märtsil I kursusel teine loeng teemal «Balti küsimus antikommunisti teenistuses», lektor ajaloo-kandidaat L. VOIME ja prof. V. KOSLOVI loeng «Partei majanduspoliitika küsimusi NLKP XXVII kongressi materjalides». II kursus kuulab majanduskandidaadi E. KAREDA loengut sotsialistliku looduskasutuse aktuaalsetest küsimustest ja dots. K. HALLIKU loengut «Sotsialistlik elulaad ja kultuur».

INTERKLUBIS oli 20. märtsil kohtumine julgeolekutöötajaga. Räägiti välismaalastega suhtlemisest.

FILMIKLUBIS oli 18. ja 19. märtsil TPI IX filmifestiivali raames MARK SOOSAARE dokumentaalfilmide õhtu. Tutvustati ka prantsuse filmikunsti, lähemalt režissöör C. Chabrol'd.

MALEHUVILISTELE on 26. märtsil allasutustevaheline matšturniir males kell 17.45 ruumis AV-307

28. MÄRTSIL KELL 19.00 ON ROHELISES KLUBIS TEATRIBALL. ÜLIÖPILAS- KLUBI PALUB PILETID OSTATA EELMÜUGIST!

TÄHELEPANU!

TPI PUBLIKATSIOONID
1985 —

selline traditsiooniline ülevaatenäitus on praegu avatud raamatukogus Mustamäel. Monograafiate, õpikute ja «TPI Toimetise» kõrval on välja pandud ka pisitrükiseid ja instituudi kohta ilmunud artikleid.

Müüa pooleliolev **SUVILA A/k «Tipi»** laitses. Põrduda AIV-101, telefon 53 80 45.

A. Toomsoo ELKNÜ KESKKOMITEE, EESTI RAADIO KOMSOMOLIALGORGANISATSIOON, AJAKIRJANIKE LIIDU EESTI RAADIO ALGORGANISATSIOON JA EESTI RAADIO NOORTESAADETE TOIMETUS KUULUTAVAD NOORTELE AUTORITELE (kuni 35. aastani, kaasa arvatud) välja raadiosaadete konkursi **MEIE TÄNAPÄEV**. Teema ja žanri valik on vaba. Oluline on probleemi püstitamise oskus ja analüüsiv lähenev teemale. Ajakirjandusliku meisterlikkuse kõrval hindab žürii teema aktuaalsust ja vaatenurga uudsust. Saate pikkus maksimaalselt 15 min. Saadete laekumise viimane tähtpäev on 30. APRILL 1986. Märgusõnaga varustatud kinnist ümbrikkude koos heilindide ja andmetega ootame EESTI RAADIO UUE MAJA VALVELAUDA. Kolme paremat autorit premeeritakse loominguliste komanderingutega NSV Liidu piires.

Osa võtma kutsume nii kutselisi ajakirjanikke kui kõiki asjastuhvitatuid. Täpsem info telefonil 434-519 ja 434-479.

TPI PÄEV KOHTLA-JÄRVEL

OLI NELJAPÄEVAL, 13. märtsil. Põlevkivilinna sõideti koosseisus: rektor Boris Tamm, prorektorid Ilmar Kleis, Valdek Mikkal ja Mati Graf. Iga teaduskonda esindas üks õppejõud ja üliõpilane. Kohtla-Järvel korraldas TPI päeva sealse üldtehnilise teaduskonna dekaan dots. Kaljo Schults.

Päev algas vastuvõtuga V. I. Lenini nimelise Kohtla-Järve Põlevkivikeemia Tootmiskoon- dises. Koondise peainsener J. Rooks (TPI vilistlane) rääkis põlevkivi töötlemisest, oma koondise tööst ja probleemidest. Elamuseks kujunes ekskursioon tootmiskoon- dises, suures tehaste ja tsehhide kompleksis. Lämmastikväetise tehase juhataja T. Puusepp (TPI vilistlane) andis ekskursiooni- juhina hea ülevaate nii oma kaasaegse sisustuse ja juhtimissüsteemidega tehastest kui ka koondisest tervikuna.

Kell 15.00 algas kultuuripäev «Oktoober» pidulik kohtumine Kohtla-Järve ettevõtete esindajate, abiturientide ja meie instituudi delegatsiooniga. Kohtumise avas EKP Kohtla-Järve Linnakomitee II sekretär A. Nikolajev. Pikema

sõnavõtuga esines meie rektor akadeemik Boris Tamm. Ta iseloomustas instituuti tervikuna ja rääkis tänapäeva tehnikahariduse eripärast, nn. teisest kirjaoskusest. Õppimisvõimalusi teaduskonniti tutvustas dots. A. Keevallik, prof. V. Segerkrantz, dots. A. Viikna, dots. A. Adamson, dots. Ü. Rooma ja dots. J. Vanaveski. J. Vanaveski eestvõtmisel oli palee fuajees avatud **INFOPUNKT**, kus näidati TPI-d tutvustavat slaidiprogrammi, oli võimalus tutvuda arvutitega, anti infot vastuvõtu kohta.

Elevust tekitas TPI ja Kohtla-Järve taidlejate ühiskonnast. Rajooni abiturientidele korraldati disko.

Samal ajal toimus nn. ümber- lattu nõupidamine, mille avas EKP Kohtla-Järve Linna- komitee I sekretär R. Seremeta. Nõupidamisel osalesid keskkoolide direktorid, kutsenõu- andia, suuremate ettevõtete, linna täitevkomitee esindajad. Koondise «Eesti Põlevkivi» peadirektor J. Tambet oli mures laia profiiliga mäeinseneride ettevalmistamise pärast. Püüti leida koostöö võimalusi TPI ja

Kohtla-Järve tööstusettevõtete vahel. Põhiprobleemiks oli spetsialistide ettevalmistamine, spetsialiseerumine keemiate- haste vajadustest lähtudes, nn. eriprogrammide järgi õppimise võimalikkus. Räägiti ka noorte spetsialistide suunamisest Kohtla-Järvele; sellest, kuidas oleks võimalik aidata neil jääda püsima põlevkivi- linna.

ANNE TAKLAJA

VAATA aknast tänavale, puudele, majadele, inimestele. PÄIKESSE. SULAVALE LUMELE. TÄRKAVAL ROHELUSELE. SIIS saad aru, et 21. märtsil algab tööpoolset KEVAD.

Minna olegi siis see, keda ema-isa käisid töökojast tellimas. Pähk, kui igav! Muidugi mõista pole mingit sellist töökoda olemas. Isa pani veidi pada ja ma ei saa aru, miks Triinu-Miku uskusid. Vist on veel väikesed ja rumalad. Aga noh, las olla.

Asi iseenesest on tunduvalt lihtsam ja ka — võiks öelda, et keerulisem. Ise ma tean küll, kust tulin, aga kui nüüd Triinule ja Mikule rääkida, et ma ema kõhust välja vupsasin — noh, siis, nad ei usku mind ja kõik. Vaataks mind imeliku näoga umbes nii et MIS KÕHUST??? Ah ei hakka mina ka kõike seletama. Töökojast siis töökojast.

Ja ega viitsigi seletada, sest põhimõtteliselt ma veel nendega ei räägi. Öige mul vaja. Mõtle siin omaette ja mul on hulka etem olla. Terve pikk elu ees; küll jõuan lobiseda ja seletada. Uhesõnaga, hoian end tagasi. Ja pealegi, kukuks nad kõik kohe pikali, kui ma rääkima hakkaks. Seda veel vaja. Las elavad teadmisesega, et olen pisi ja rumal. Tegelikult olen neist kõigest targem, kasvõi sel-lepoolest, et ei ütle välja seda, mida mõtlen.

Saab juba kolm kuud täis, kui nendega siin olen. Pole vi-gagi: ema on tore ja hoolisteb hästi. Isa on naljakas ja vist hea mees, kõditab mind aeg ajalt löua alt ja teeb «pluti-pluti», loodab, et naeratan talle ja veidi lalisen. Lootusi ei tohi petta, noh lalisengi veidi, naeratan talle, sest õigupoolest

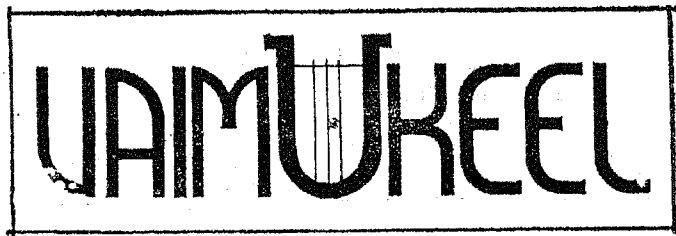
das mulle oleks meeldinud tema pai. Nüüd pole mul ühtegi vanaisa ega ühtegi vanaema. Ja see pole päris õige, mulle isegi tundub, et mind on veidi solvatud, sest Triinul ja Mikul oli vanaema. Ja millepoolest mina neist siis halvem olen? Vot kui kunagi viitsin rääki-ma hakata (ega niipea vist küll ei viitsi), siis teen emale-isale märkuse vanaemade küsimuses ja las korraldavad asja nii, et mul ka mõni oleks.

Üldiselt mulle siin meeldib. Süüa saab, kuivaks vahetatakse, nalja tehakse, magada lastakse ja aega oma mõtisklus-teks on ka piisavalt. Ei meel-di aga, et siin igasugu võõraid voorib — küll sugulasi, tutta-vaid, sõpru. Tulevad, vahivad mind suurte silmadega, teevad «tuti-pluti», nakutavad sõrmi, plaksutavad keelt — ja arva-vad, et jõe tore, et see kõik mulle hirmsasti meeldib. Ei meeldi, kaugel sellest, isegi vastik on, kui sind niiviisi se-gatakse. Seda ma neile ka tea-tan kasutades sõltuvalt olu-korrast nii esimest, kui teist põhirelva. Siis nad krimsuta-vad veidi nina, ütlevad võib-olla midagi sellist, et oh kui elujõuline ja taanduvad kohvi-laua taha, et hakata arutama kelle nägu ma olen, kelle tegu ma olen. Üksipulgi lahatakse mind; minu ema-isa, sekka õde-vendagi. Isa nina, ema kõrvad, isa suu, ema silmad, Miku lohukesed, Triinu sõrmed, ema naeratus, isa kulumukortsutus, Miku kisa, Triinu lalin — oh, kaua võib selliseid alandavaid

pean kandma. Isa võtab tea-mitmendat korda juba nime-raamatu ja nad hakkavad A-st tulema: Aabram, Aabra-ham, Aabel, Aadam, noh, ja nii edasi ja nii edasi — oh, kuis on lõbus! Mina ja Aab-ram, mina ja Aabraham, mina ja Aabel. Luksun omaette naerda nii, et tilgad püksis. Kuidas nad võivad küll nii ru-malad olla?! Mina olen elu-aeg teadnud, et ma olen VILLU. Triinu, Miku ja Villu — vot just selline peab see järjestus olema! Nemad aga lappavad ja lappavad, kuigi teavad väga hästi, et varsti peavad oma otsustusvõimetuse pärast trah-vi maksma. Ah, ei hakka mina ka neile nii lihtsaid asju sel-geks tegema. Iseasi, kui nad küsiks minult, aga looda sa seda. Nii olegi veel nimetu ja need jõmpsikad, ma mõtlen Triinut ja Mikut, nimetuks mind hüüavadki. Kui solvav — kui kindlalt tead, et oled VILLU.

Ja veel ei meeldi mulle, et meil ainult kaks tuba on. Vä-he. Nii ei saa ma vahel üldse-gi rahulikult uinuda ega mõ-tiskleda, ikka kisavad Triinu ja Miku mu üles või ajavad mõttelõnga sassi. Isa küll kin-nitab, et varsti-varsti saame uue elamise, nelja toaga ja puha. Vot tahaksin loota, et siis üks tuba mulle kuulub. Olen ju mina ikkagi selle pere kõige tähtsam (nii on kõik rääkinud, kes meil käinud, aga miskipärast Triinu ja Miku ei taha sellega leppida, ajavad mõlemad oma nina püsti — et

KÕIGE TARGEMA, KÕIGE TÄHTSAMA LUGU

ei ole mul tema vastu mida-gi. Triinu on pettunud, et poiss olen, tema oleks endale sõrakuulelikku ja tema tegu-sid kiitvat õde tahtnud. Et ta endast liiga palju ei arvaks, pissin talle mõnikord sülele, kui ta mind magama kussutab või muidu poolehoidu püüab võita. Vend Miku on paras rüüblik ja pole rahul sellega, et ma nii väike olen, et minuga ei saa juba kõiksugu võtteid harjutada. Ise ta rumal ei tea, et on ka kunagi selline olnud. Ise ta rumal ei mäleta, et see oli üks ilmatuma vahva aeg — võisid leha, mis tahtsid ja ikka jääb sulle õigus. Miku muidugi mind kussutama ei kipu ja teda ma märjaks teha ei saa, kuid tema vastu kasutan oma teist põhirelva. Rõõgin nii kui's jaksan (ja jaksu mul on!) ning Miku jookseb minema — ahah, vot sulle võtteid, ise jääd alla!

Vanaema oleks tahtnud ka näha, temast siin tihti räägi-takse nii ilusaid ja armsaid sõnu, et kohe tunnen, kui hea oleks tema süles olnud või kui-

võrdlusi kuulata?! Kõik, mis mul on, on minu oma, olen oma nägu ja oma tegu. Aga selle lihtsa asja peale ei tule keegi, neist suurtest ja tarka-dest, muudkui lalitsevad edasi, aga siis juba vastupidises jär-jestuses: ei, vist ikka ema ni-na; ei, vist ikka isa kõrvad; ei, vist ikka ema suu; ei, vist ikka isa silmad; ei, vist ikka Triinu lohukesed (kuigi ma tean täiesti kindlalt, et Trii-nul pole lohukesi ja nii edasi... Loomulikult olen sunnitud selliseid lalinuid kat-kestama oma põhirelvaide lak-kamatu kasutamiseks.

Ja ema-isa ka, muidu nii võiks öelda, et suhteliselt tar-gad inimesed (noh selles mõt-tes, et mina neil olen), aga lä-hevad külalised ära, panevad nemad kahekesi ikka edasi — et jah, tõesti, ei tea küll kellelt ta sellised kõrvad on saanud, kas mitte vanaisal polnud need nii suured, ja miks see juukse-tutt just sedapidi on... Oh küll on igav kuulata!

Rohkem nalja saab siis, kui nad arutavad, mis nime mina

mina, mina, olen kõige, kõi-ge...) ja mul on õigus nõuda. Mida ma ka igal võimalusel teen toetudes oma põhirelva-dele. Aga loomulikult kogu aeg üksi ma selles uues toas ka ei tahaks olla, ema peab mind vaatamas käima.

Niimoodi need lood siis on. Tegelikult olen maruõnnelik, et ma just sellesse perre juhtu-sin. Nad on tõesti kõik maru-vahvad ja head. Ma arvan, et kui nüüd kõik läheb nii, nagu plaanitud, siis ma neile alla küll ei anna. Mitte mingil ju-hul. Ka minust saab maruvah-va ja hea pereliige. Muidugi mõista olen seda ka juba prae-gu, aga ma mõtlen seda, kui nad suudavad must ka paremi-ni aru saada, noh, siis kui ma päris suur juba olen. Vast viit-sin veel kasvada, eriti kui tean, et neile see meeldib ning iga päev muudkui mõõdavad ja arutavad — «näe vist jälle sirgunud, näe jälle sentimeet-rike juurde tulnud.» Oma va-nematele peab ju rõõmu val-mistama. Eks ole!?

JURI PUHA

TEADUSTÖÖST 1985. AASTAL

Instituudi 1985. a. ja viisaastaku uurimistööde (KEO töid arvestamata) maht ja kulutused on toodud tabelites 1 ja 2.

	1981	1982	1983	1984	1985	Kokku
Leping (tuh. rbl.)	3210,3	3955,8	4000,3	3960,0	3940,0	19066,4
Riigieelarve (tuh. rbl.)	467,5	612,1	674,0	712,0	714,0	3178,6
Kokku	3677,8	4567,9	4674,3	4672,0	4654,0	22246,0

	1981	1982	1983	1984	1985	Kokku
Leping (tuh. rbl.)	3272,2	3052,5	3572,7	3184,7	3060,9	16143,0
Riigieelarve (tuh. rbl.)	467,5	612,1	673,3	704,4	699,1	3156,4
Kokku	3739,7	3664,6	4246,0	3889,1	3760,0	19299,4

Aruandeaastal osales teadustöös 549 õppejõudu s.o. 92,0% instituudi õppejõudude üldarvust (v.a. sõjalise ja tsiviilkaitse kateedri õppejõud). Lisaks õppejõududele tegeles uurimis-tööga 143 problemlaboratoriumide ja 428 TU sektori ning tootmisharulaboratoriumide koosseisulist töötajat, 34 statsio-naarset aspiranti, 399 inimest õppeabipersonalist. Lepinguli-ses töös osales ka 1032 üliõpilast. Kokku võttis uurimistööst osa 2585 töötajat (1984. a. — 2752).

Põhiosa teadusliku uurimistöö teemadest kuulus kinnitatud uurimissuundadesse. 164-st teemast täideti suundades 140, s.o. 85,5% teemade üldarvust (1984. a. — 86,0%). Suunaväli-seid teemasid oli plaanis 24, neist 29,2% olid lülitatud kõrge-malseisvate organite poolt kinnitatud koordineerimiskava-nidesse või täideti erimääruse alusel 24 põhisuunas täideti 70 teemat ehk 50% suundteemade üldarvust.

1985. a. oli 164 täidetavast teemast koordineeritud 122, s.o. 74,5% (1984. a. — 121 ehk 73,4%).

Põhisuundades täidetavatest teemadest on koordineeritud 74,5%, teistes suundades 67,2% ja suunavälistes 29,2% (1984. a. — 92,0%, 66,0% ja 27,5%).

Lepinguliste uurimistööde maht (koos konstrueerimis-eks-perimentaalosakonna töödega) oli aruandeaastal 4260,6 tuh. rbl. (1984. a. — 4280,2 tuh. rbl.). Suurim uurimistööde maht oli automaatikateaduskonnas 883,7 tuh. rbl. (1984. a. — 860,5 tuh. rbl. energeetikateaduskonnas). Ühe täitmisel oleva le-pingu keskmine aastamaksumus moodustas 26,9 tuh. rbl. (1984. a. — 28,7 tuh. rbl.).

Lepingulisest uurimistööst võttis osa kokku 2261 töötajat (1984. a. — 2416 töötajat), nendest 405 (1984. a. — 390) õppe-jõudu, s.o. 73,4% kõigest teadustöös osalevaist õppejõududest (1984. a. — 70,4%) ja 1032 üliõpilast (1984. a. — 1231 üliõpi-last).

1985. a. sõlmiti 43 uut uurimistöö lepingut üldmaksumu-sega 2788,3 tuh. rbl. (1984. a. vastavalt 42 ja 1807,7 tuh. rbl.). Sõlmitud lepingute keskmine maksumus moodustas 64,8 tuh. rbl. (1984. a. 43,0 tuh. rbl.).

XI viisaastaku moodustas lepinguliste uurimistööde maht (koos konstrueerimis-eksperimentaalosakonnaga) 20659,9 tuh. rbl., suurenedes X viisaastakuga võrreldes 35,7%.

1985. aastal sõlmiti 30 sotsialistliku koostöö lepingut. Kokku oli neid käigus 71. Teaduslik-tehniliste saavutuste üleande-lepinguid ettevõtete ja organisatsioonidega oli aruandeaastal käigus 22 (1984. a. — 21).

Aruandeaastal juurutati rahvamajanduses 39 uurimistöö tulemusi (1984. a. — 36).

Kinnitatud majanduslik efekt teadustöö tulemuste juuru-tamisest 1985. a. oli 10,18 milj. rbl. (1984. a. — 10,01 milj. rbl.) 1985. a. uurimistööde juurutamisest saadud sääst ületab kesk-mised aastakulutused 3,23 korda (vastavalt kehtivale metoo-dikale on kulutused arvestatud nelja viimase aasta keskmise-na, ilma kulutusteta fundamentaalsele ja otsese sotsiaalse suunitlusega töödele).

Majanduslik efekt teaduslike laborite uurimistulemuste juurutamisest moodustas 1985. a. 5,59 milj. rubla, s.o. 54,9% instituudi koguefektist.

Aruandeaastal saadi suurimat majanduslikku saastu, nagu 1984. aastalgi, majandusteaduskonnas — 32,5 milj. rubla. Nõrgal tasemel on juurutamine viimastel aastatel ehitus-, keemia- ja mehaanikateaduskonnas, kuigi XI viisaastaku koguefekt oli just mehaanikateaduskonnas kõige suurem, üle-tades X viisaastaku efekti peaaegu 3 korda. Võrreldes eel-mise viisaastakuga vähenes majanduslik efekt tunduvalt energeetikateaduskonnas — 5,2 milj. rubla võrra, keemiatea-duskonnas 3,6 milj. rbl. võrra (siin avaldas mõju ka pool-juhtide üleminek üldteoreetilise teaduskonda) ja ehitus-teaduskonnas 2,3 milj. rubla võrra. Majanduslik sääst ins-tituudi teadustööde tulemuste juurutamisest XI viisaasta-kul tervikuna moodustas 53,69 milj. rubla, s.o. 6,2 milj. rubla rohkem kui eelmisel viisaastakul.

Instituudi õppejõudude ja teadustöötajate publikatsioonide arv jäi eelmise aasta tasemele — 1083 nimetust (maht 1054 tr. p.). Monograafiaid ilmus 15 (1984. a. — 21), Mõnevõrra vähem ilmus õpikuid ja õppevahendeid — 119 (1984. a. — 123), kusjuures ministereiumi kinnitusega õpikute arv oli viisaastaku suurim — 11 õpikut (1984. a. — 6).

Ühe õppejõu kohta anti välja 1,8 publikatsiooni, mis oli ka kogu viisaastaku keskmine näitaja.

Teaduslikke artikleid ilmus 735 (1984. a. — 711), sellest suurim arv — 134 — majandusteaduskonnalt. Kogu viisaas-taku jooksul suurenes pidevalt artiklite arv mehaanikateaduskonnas, vähenes aga energeetikateaduskonnas. Eelmisest aastast rohkem avaldati teadusartikleid mehaanika — (60 asemel 93), ehitus- (62 asemel 80) ja keemiateaduskonnas (88 asemel 99). Suurim langus oli energeetikateaduskonnas — 94 asemel 59.

Teadusartiklite arv ühe õppejõu kohta veidi suurenes — 1,23 (1984. a. — 1,15). Kõige viljakam oli endiselt keemia-teaduskond — 2,5 artiklit ühe õppejõu kohta. Hea on see näitaja veel automaatika- (1,9) ja mehaanikateaduskonnas (1,7). Tunduvalt alla instituudi keskmise jäid üldteoreeti-line teaduskond (0,6) ja üldtehniline teaduskond (0,3).

(Järgneb)

KEVADEL

SÜNNIB

PALJU

ILUSAID

LAPSI,

KÕIGE

TÄHTSAMAI

